บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

3.1 ศึกษาและออกแบบส่วนโครงสร้าง

1. ทำการศึกษาเครื่องเจาะต้นแบบ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบ

2. ศึกษาการทำงานของสเต็ปเปอร์มอเตอร์และไอซีไดรเวอร์ที่นำมาใช้ควบคุมการขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์ เพื่อเลือกใช้สเต็ปเปอร์มอเตอร์ให้เหมาะกับงานและได้ประสิทธิภาพสูงสุด

3. ออกแบบส่วนโครงสร้างโดยใช้ข้อมูลที่ได้ศึกษามา

3.1.1 ลักษณะโครงสร้างที่ออกแบบมา

- ตัวโครงสร้าง ทำด้วยอะลูมิเนียมเพื่อป้องกันการเกิดสนิม การใช้อะลูมิเนียมทำให้สามารถขึ้นรูปได้ง่าย และในการเจาะก็ไม่มีแรงสูงๆ มากระทำต่อตัวโครงสร้างเพราะดอกสว่านที่ใช้เป็นขนาดเล็ก จึงทำให้โครงสร้างที่เป็นอะลูมิเนียมสามารถทนแรงกระทำนั้นได้ และการใช้อะลูมิเนียมก็ทำให้มีน้ำหนักเบาด้วย

- ขนาดพื้นที่ใช้งาน 50x50x30 เซนติเมตร เพื่อความกะทัดรัดของตัวโครงสร้าง และเนื่องจากขนาดของแผ่น PCB ที่นำมาเจาะก็มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ดังนั้นขนาดพื้นที่ใช้งานเท่านี้ก็ถือว่าเพียงพอ

- การเคลื่อนที่ของตัวโครงสร้าง จะมีส่วนที่เคลื่อนที่ได้ 3 ส่วนคือ
  - ส่วนถาดที่รองรับแผ่น PCB จะเคลื่อนที่ได้ในแนวแกน X
  - ส่วนที่เป็นตัวเลื่อนส่วนที่จับดอกสว่าน จะเคลื่อนที่ได้ในแนวแกน Y
  - ส่วนที่ติดดอกสว่าน จะเคลื่อนที่ได้ในแนวแกน Z

- สเต็ปเปอร์มอเตอร์เป็นตัวขับเคลื่อน โดยเลือกใช้แบบยูนิโพลาร์และขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์แบบเวฟ มีสลิงเป็นตัวส่งกำลัง ที่เลือกใช้สเต็ปเปอร์มอเตอร์เนื่องจากว่าลักษณะการทำงานของเครื่องเจาะนั้นเป็นแบบ Open Loop ดังนั้นการใช้สเต็ปเปอร์มอเตอร์จึงเหมาะสมกว่าเพราะสามารถใช้วงจรดิจิตอลคอนโทรลเลอร์มากำหนดการจ่ายไฟเพื่อควบคุมการเคลื่อนของทุกสเต็ป ซึ่งการควบคุมด้วยวงจรดิจิตอลนี้ไม่จำเป็นต้องมีการป้อนกลับจึงเหมาะกับการทำงานแบบ Open Loop

3.1.2 คุณสมบัติทั่วไปของเครื่องเจาะแผ่น PCB

- เคลื่อนที่ได้ 3 แกน คือ แกน X , แกนY และแกน Z
- ใช้คอมพิวเตอร์พีซีในการควบคุมการทำงานผ่านทางพอร์ตอนุกรม RS-232
- รับข้อมูลเป็นไฟล์รูเจาะ (Nc Drill) จากโปรแกรมโปรเทล
- สามารถทำงานในระบบ manual ได้
- แสดงภาพรูเจาะขณะทำงาน

3.1.3 วัสดุอุปกรณ์ในการทำส่วนโครงสร้าง

1. อะลูมิเนียมฉาก จำนวน 4 ท่อนๆ ละ 50 เซนติเมตร
2. อะลูมิเนียมฉากรูปตัวซี จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 50 เซนติเมตร
3. อะลูมิเนียมฉาก จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 50 เซนติเมตร
4. อะลูมิเนียมฉาก จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 31 เซนติเมตร
5. อะลูมิเนียมฉาก จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 25 เซนติเมตร
6. อะลูมิเนียมรูปตัวซี จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 38 เซนติเมตร
7. อะลูมิเนียมฉากหนา 2 มิลลิเมตร จำนวน 2 ท่อนๆ ละ 22.5 เซนติเมตร
8. แผ่นเหล็กหนา 1 มิลลิเมตร ขนาด 38x22 เซนติเมตร จำนวน 1 แผ่น
9. สเต็ปเปอร์มอเตอร์ จำนวน 3 ตัว
10. ดีซีมอเตอร์(9โวลต์) จำนวน 1 ตัว
11. แบริ่ง
12. ลวดสลิง
13. ที่ปรับสลิง
14. น็อต แหวน
15. สปริง
16. ใบมีดคัตเตอร์
17. เซนเซอร์แสง
18. สวิตช์

3.1.3 แสดงโครงสร้างของเครื่องเจาะ

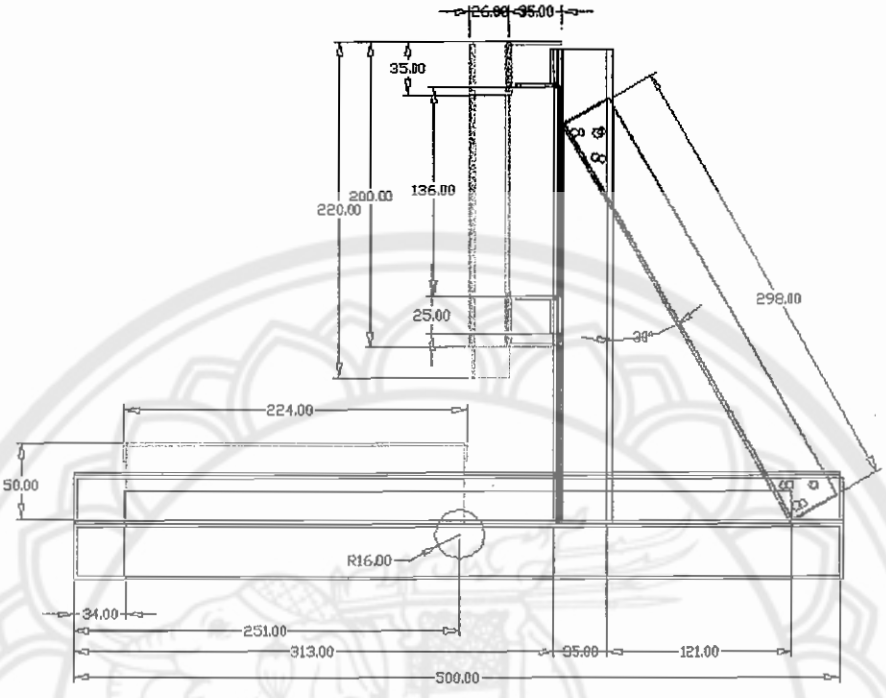

รูปที่ 3.1 ภาพ Right Side View ของโครงสร้าง

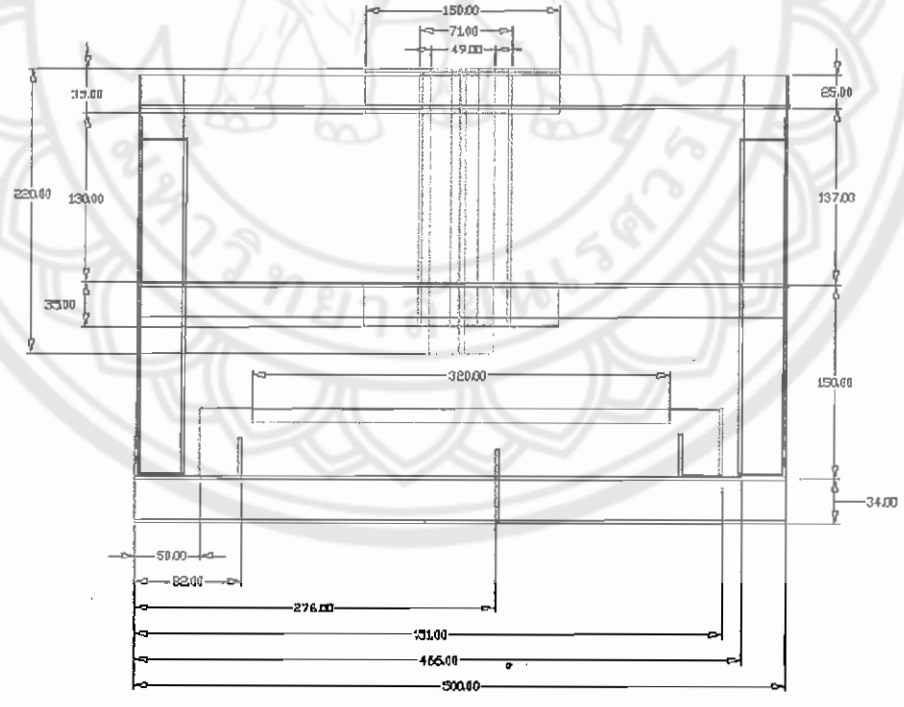

รูปที่ 3.2 ภาพ Top View ของโครงสร้าง

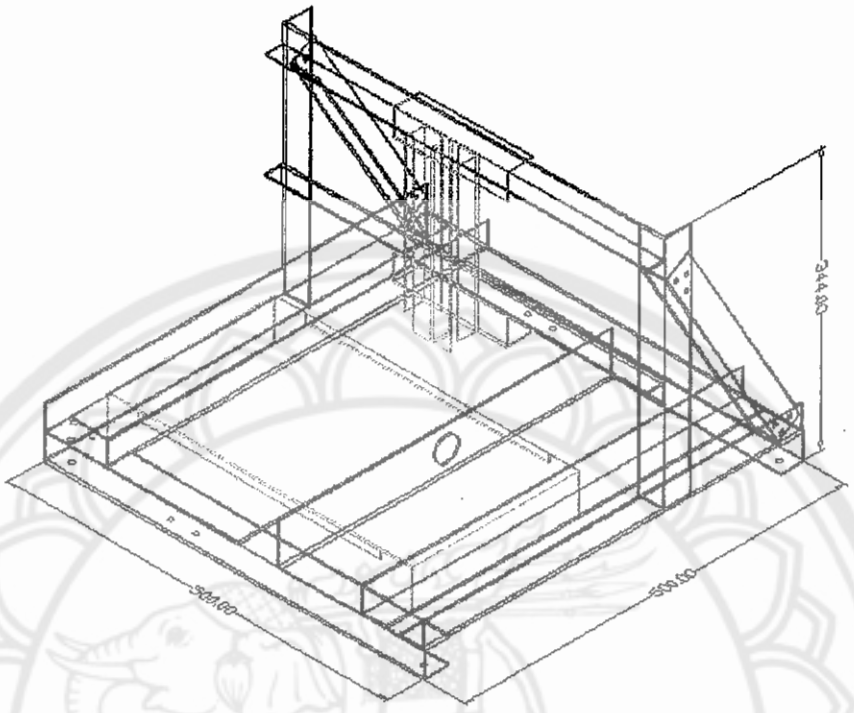

รูปที่ 3.3 ภาพ Isometric View ของส่วนโครงสร้าง

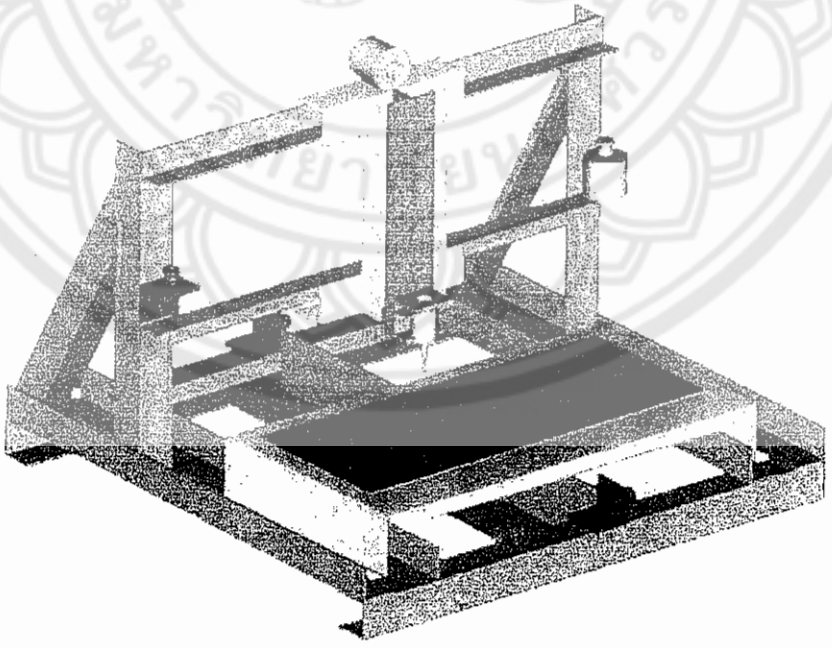

รูปที่ 3.4 แบบจำลองของส่วนโครงสร้างของเครื่องเจาะ

ฝ
TJ
223
.P76
ก753
2543

- 9 พ.ค. 2544
4440084

สำนักหอสมุด

3.2 ส่วนวงจรอิเล็กทรอนิกส์

สำหรับส่วนของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ประกอบไปด้วย วงจรแหล่งจ่ายไฟสำหรับจ่ายไฟให้แก่ระบบและวงจรของไดรเวอร์ของสเต็ปเปอร์มอเตอร์

3.2.1 วงจรแหล่งจ่ายไฟ

เป็นวงจรที่ทำขึ้นเพื่อความสะดวกในการใช้งาน เมื่อนำมาใช้กับไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์ ลักษณะของวงจรจะเป็นดังรูปที่ 3.5

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

1.	ไดโอดบริดจ์เบอร์ BY206	8	ตัว
2.	ไดโอดบริดจ์เบอร์ 1N4001	4	ตัว
3.	ตัวเก็บประจุขนาด 4700μF 50V	1	ตัว
4.	ตัวเก็บประจุขนาด 4700μF 25V	1	ตัว
5.	ตัวเก็บประจุขนาด 470μF 25V	2	ตัว
6.	ไอซีเรกกูเลเตอร์ LM7805	1	ตัว
7.	ตัวต้านทานขนาด 470Ω	1	ตัว
8.	ตัวต้านทานขนาด 100Ω0.5W	1	ตัว
9.	ซีเนอร์ไดโอด LM336 2.5 V	1	ตัว
10.	ซีเนอร์ไดโอด 15 V	2	ตัว
11.	ฟิวส์	1	ตัว
12.	สวิตซ์พาวเวอร์	1	ตัว
13.	ปลั๊ก	1	ตัว
14.	หม้อแปลงขนาดแรงดันออก		
	- 18 VAC	1	ตัว
	- 9 VAC	1	ตัว
	- 15-0-15 VAC	1	ตัว

หลักการทำงาน

ภาคจ่ายไฟของวงจรต้องการไฟเลี้ยงหลายระดับ ในชุดแรกให้เอาท์พุทเป็น 24 โวลต์ โดยการเรกติไฟล์ผ่านวงจรกรองกระแสด้วยตัวเก็บประจุ(C1-C7,C16) อีกชุดหนึ่งให้แรงดันเอาท์พุทเป็น 2 ระดับ คือ 5 โวลต์และ 2.5 โวลต์ แรงดันไฟ 5 โวลต์ได้จากไอซีเรกกูเลเตอร์(LM7805) หลังจากนั้นได้นำแรงดัน 5 โวลต์ไปป้อนให้กับวงจรเรกกูเลเตอร์อีกครั้งโดยใช้ซีเนอร์ไดโอด (LM336) ให้เหลือแรงดันเพียง 2.5 โวลต์

วงจรไฟเลี้ยงชุดสุดท้ายด้านทุติยภูมิเป็นแบบแท็ปกลางป้อนให้กับบริดจ์ไดโอด(D9-D12) ได้เอาท์พุทเป็นแรงดันไฟบวกลบโดยผ่านวงจรเรกกูเรตแรงดันให้เหลือ +15 โวลต์และ – 15 โวลต์ ด้วยซีเนอร์ไดโอด (ZD1 และ ZD3) สำหรับตัวเก็บประจุ (C1-C10) ทำหน้าที่เป็นวงจรกรองกระแส

3.2.2 วงจรไดรเวอร์ขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์

วงจรไดรเวอร์ขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์ เป็นวงจรที่ออกแบบมาสำหรับใช้ควบคุมการทำงานของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ แกน X และ แกน Y จะเป็นการใช้ไอซีเบอร์ L298N แบบมัลติวัตต์ ซึ่งเป็นไอซีที่เป็นไดรเวอร์ของการขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์โดยตรง และอีกส่วนคือ แกน Z จะเป็นการใช้วงจรที่ประกอบด้วยทรานซิสเตอร์มาเป็นไดรเวอร์ที่ขับสเต็ปเปอร์มอเตอร์

วงจรที่แสดงอยู่ด้านล่างเป็นวงจรของไฟเลี้ยงระบบ (Power Supply) วงจรทรานซิสเตอร์ควบคุมการทำงานของมอเตอร์ในแกน Z วงจรไดรเวอร์สเต็ปเปอร์มอเตอร์ควบคุมการทำงานของมอเตอร์ในแกน X และ Y ตามลำดับ

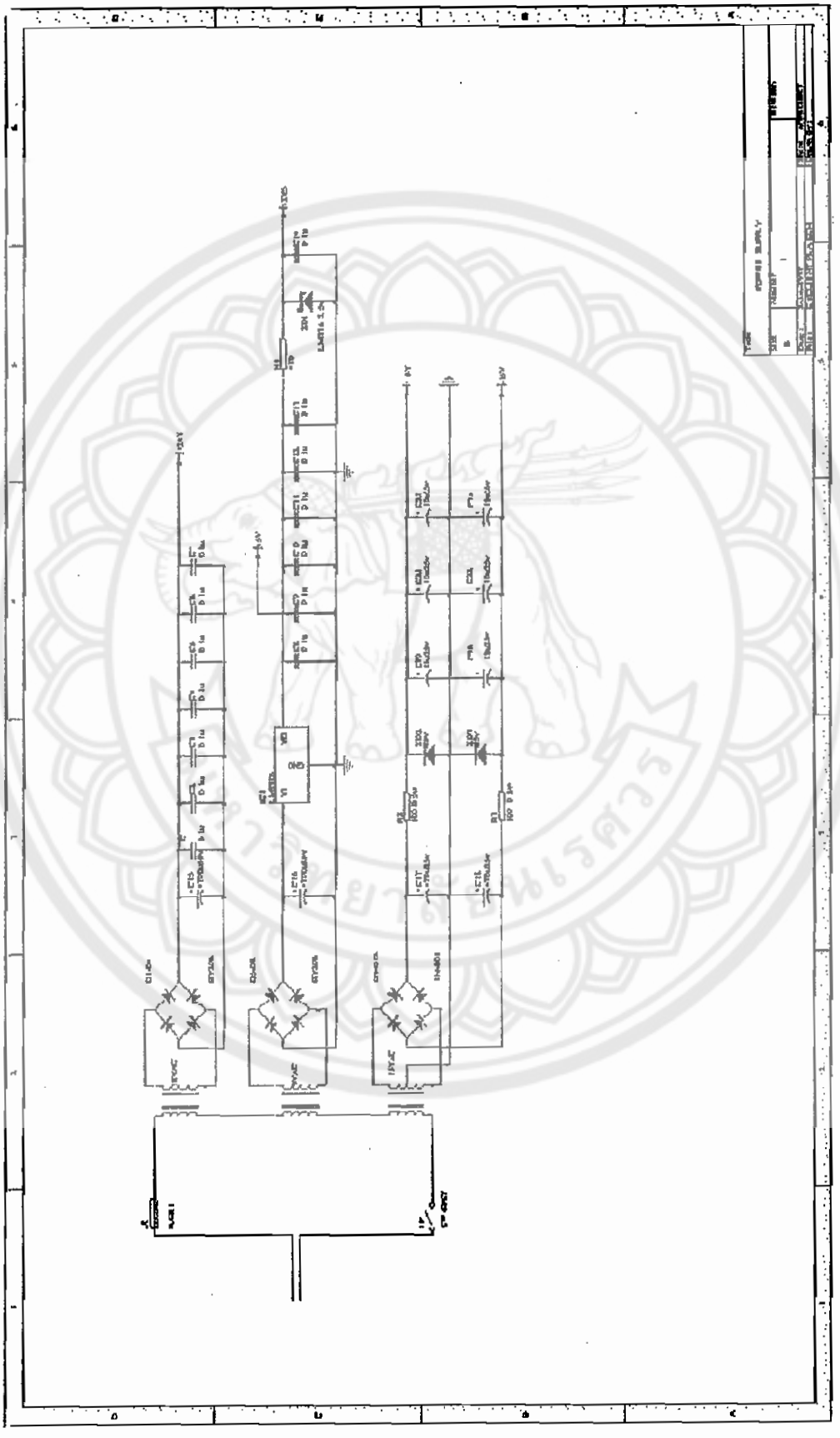

รูปที่ 3.5 วงจรพาวเวอร์ซัพพลาย

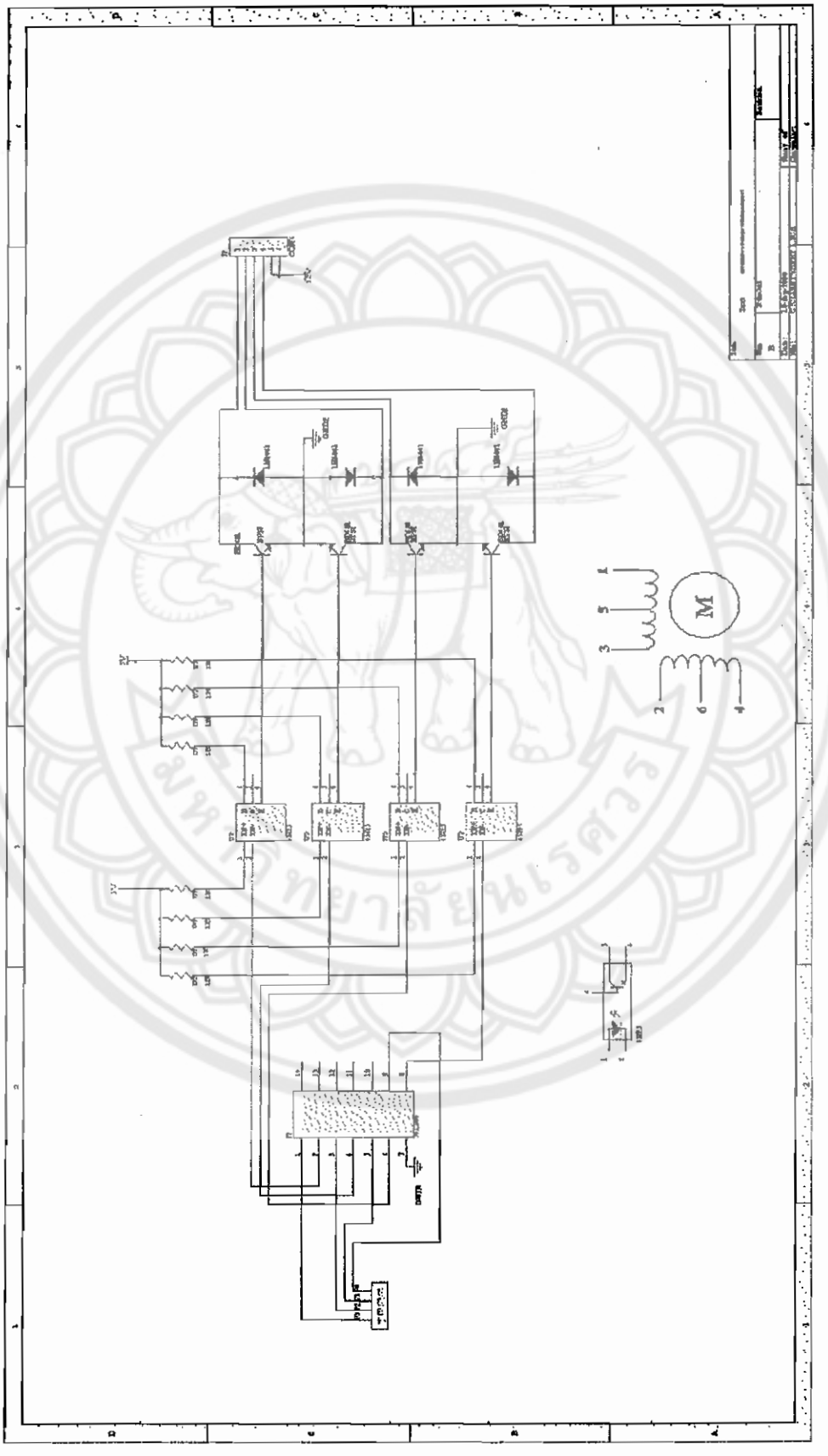

รูปที่ 3.6 วงจรขับเกตสเต็ปเปอร์มอเตอร์

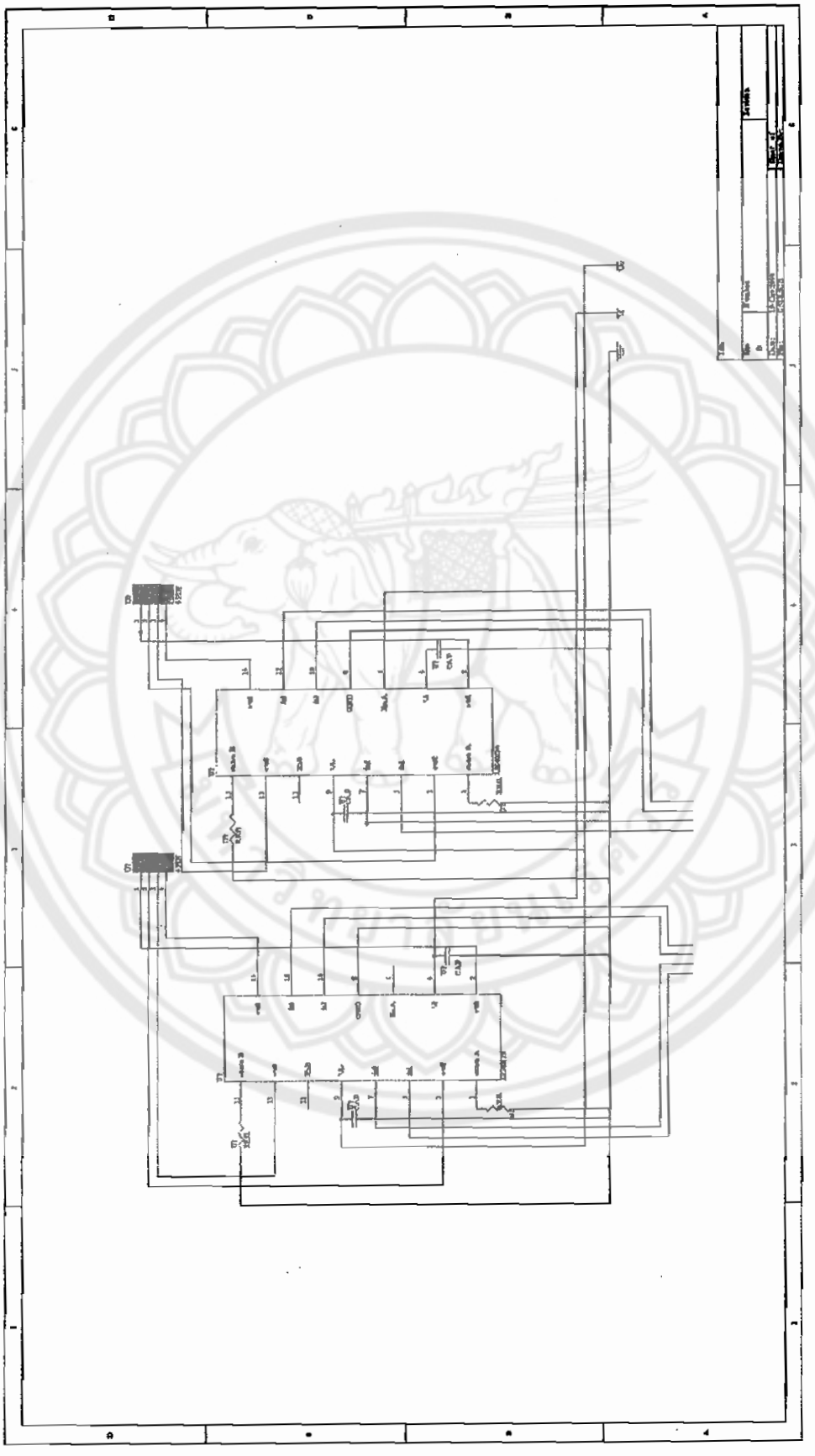

รูปที่ 3.7 วงจรขับเคลื่อนสเต็ปเปอร์มอเตอร์โดยใช้ ไอซี เบอร์ L298N

3.3 ส่วนของโปรแกรม

ในการเขียนโปรแกรมเพื่อควบคุมการทำงานของเครื่องเจาะแผ่น PCB เครื่องนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการ Interface กับผู้ใช้ จะใช้ภาษาเดลไฟ เวอร์ชัน 5.0 ในการพัฒนา และส่วนของการควบคุมการทำงานของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ใช้ภาษาซีในการพัฒนา

3.3.1 การเขียนโปรแกรมส่วนการ Interface กับผู้ใช้

3.3.1.1 ศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาโปรแกรม โดยเลือกใช้ภาษาเดลไฟ ซึ่งเป็นเครื่องมือพัฒนาโปรแกรมแบบ Visual Programming ซึ่งทำให้สามารถเห็นผลลัพธ์การทำงานไปพร้อมๆกันกับการลงมือสร้างแอพพลิเคชัน ทำให้ช่วยลดเวลาในการสร้างแอพพลิเคชัน

ความสามารถของเดลไฟที่นำมาใช้ในโครงงานนี้

- สร้างแอพพลิเคชันจาก VCL (Visual Component Library) การสร้างแอพพลิเคชันแบบ Visual Programming นั้น เกิดจากการนำเอาออบเจ็กต์ต่างๆมาประกอบกันเป็นแอพพลิเคชัน ซึ่งออบเจ็กต์เหล่านั้นส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของส่วนติดต่อผู้ใช้ (User Interface) ซึ่งทำให้เราสามารถสร้างแอพพลิเคชันได้อย่างรวดเร็ว ใช้งานง่าย และสวยงาม
- ความเร็วของแอพลิเคชันที่สร้างจากเดลไฟ 5.0 เพราะเดลไฟเป็นคอมไพเลอร์โดยสมบูรณ์ในตัว ช่วยให้แอพพลิเคชันที่สร้างขึ้นเป็นไฟล์ .EXEที่ใช้งานได้ทันทีและใช้งานได้ทุกเครื่องโดยไม่จำเป็นต้องมีไฟล์พิเศษเพิ่มเติมเลย ทำให้แอพพลิเคชันที่สร้างจากเดลไฟมีขนาดเล็กกินทรัพยากรระบบน้อย จึงทำงานได้รวดเร็วมาก

3.3.1.2 ออกแบบลักษณะการทำงาน

- Flow Chart

แสดงหลักการทำงานและเงื่อนไขของโปรแกรม ตั้งแต่นำโปรแกรมที่เป็นข้อมูลไฟล์ NC Drill เข้ามาจนกระทั่งถึงการส่งข้อมูลเหล่านี้ออกไปให้โปรแกรมที่ควบคุมการทำงานของตัวเครื่องจักร และรับข้อมูลที่ตัวเครื่องเจาะส่งกลับมายังเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อรายงานสถานะของการทำงาน การที่แสดงการทำงานออกมาในลักษณะของแผนผังงาน ก็เพื่อความง่ายต่อการเข้าใจ

แผนผังงาน 1 แสดงการทำงานในMain Form

แผนผังงาน 2 แสดงการสร้างภาพใน Preview

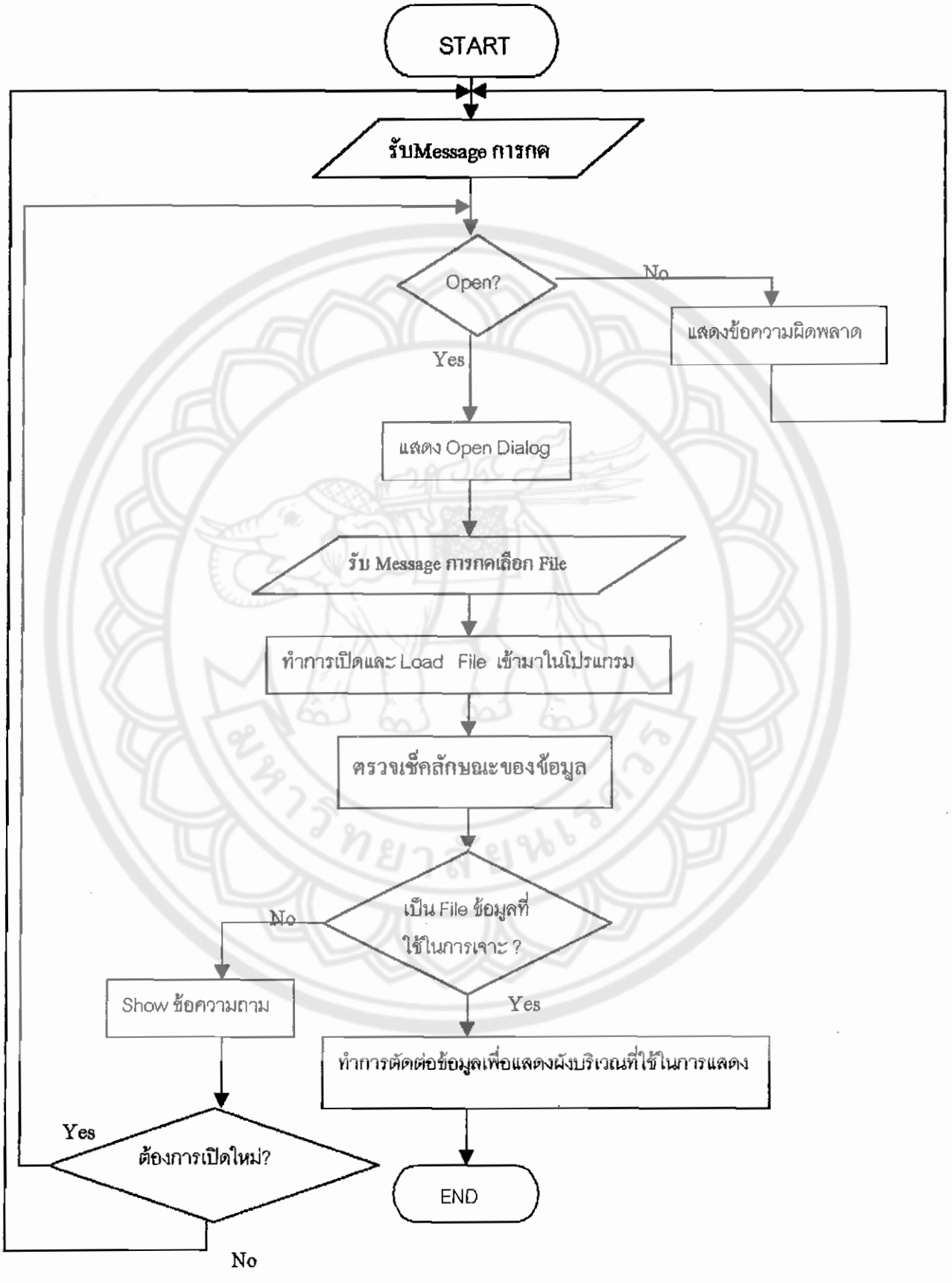
START
รับMessage การกด
Open?
No
แสดงข้อความผิดพลาด
Yes
แสดง Open Dialog
รับ Message การกดเลือก File
ทำการเปิดและ Load File เข้ามาในโปรแกรม
ตรวจเช็คลักษณะของข้อมูล
เป็น File ข้อมูลที่
ใช้ในการเจาะ ?
No
Yes
Show ข้อความถาม
ทำการตัดต่อข้อมูลเพื่อแสดงผังบริเวณที่ใช้ในการแสดง
Yes
ต้องการเปิดใหม่?
END
No

แผนผังงาน 1

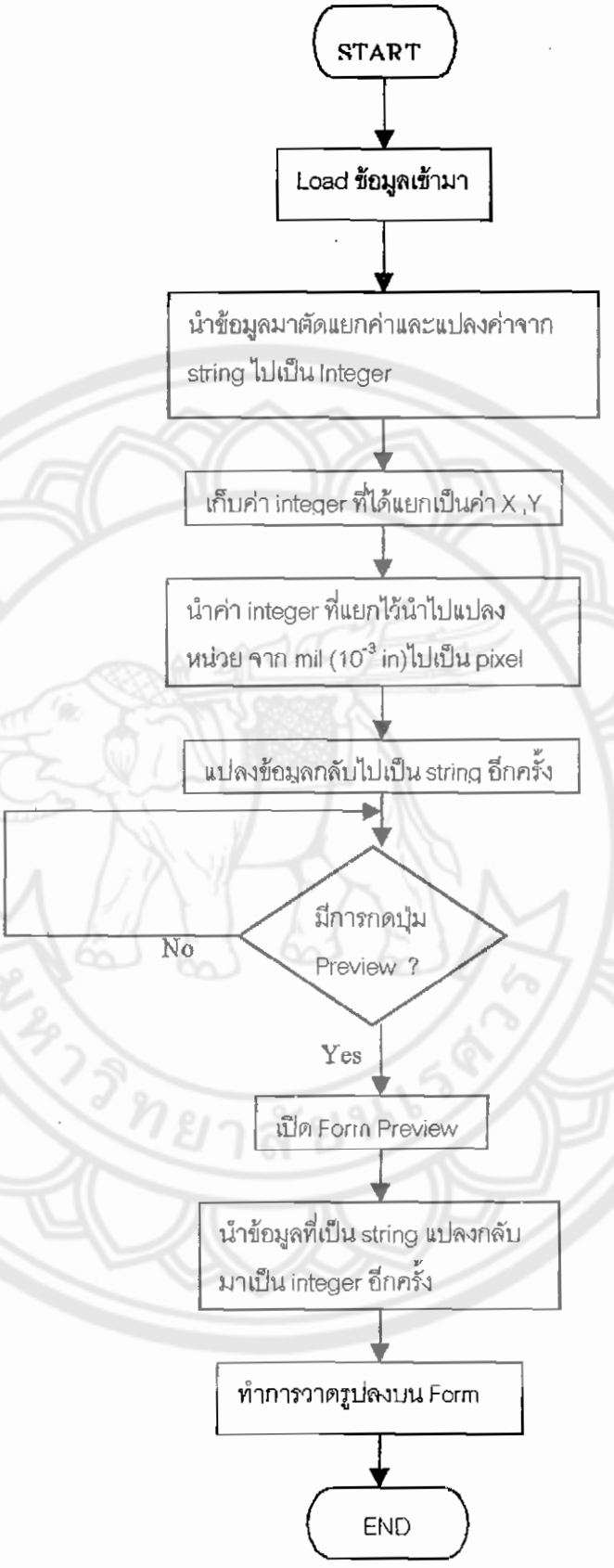
START
Load ข้อมูลเข้ามา
นำข้อมูลมาตัดแยกค่าและแปลงค่าจาก string ไปเป็น Integer
เก็บค่า integer ที่ได้แยกเป็นค่า X ,Y
นำค่า integer ที่แยกไว้นำไปแปลงหน่วย จาก mil (10^{-3} in)ไปเป็น pixel
แปลงข้อมูลกลับไปเป็น string อีกครั้ง
มีการกดปุ่ม Preview ?
No
Yes
เปิด Form Preview
นำข้อมูลที่เป็น string แปลงกลับมาเป็น integer อีกครั้ง
ทำการวาดรูปลงบน Form
END

แผนผังงาน 2

3.3.1.3 เขียนโปรแกรมตามที่ได้ออกแบบไว้

- เปิดไฟล์และนำข้อมูลจากไฟล์ NC Drill จากโปรแกรมเข้ามาใช้

ในการเปิดไฟล์ของเดลไฟนั้นทำได้โดยการใช้ไดอะล็อกบ๊อกซ์ Open (ไดอ0ะล็อกบ๊อกซ์ Open คือไดอะล็อกบ๊อกซ์ที่ปรากฏบนจอภาพเมื่อเราเลือก File|Open ... จาก Toolbars) มีลักษณะดังรูป

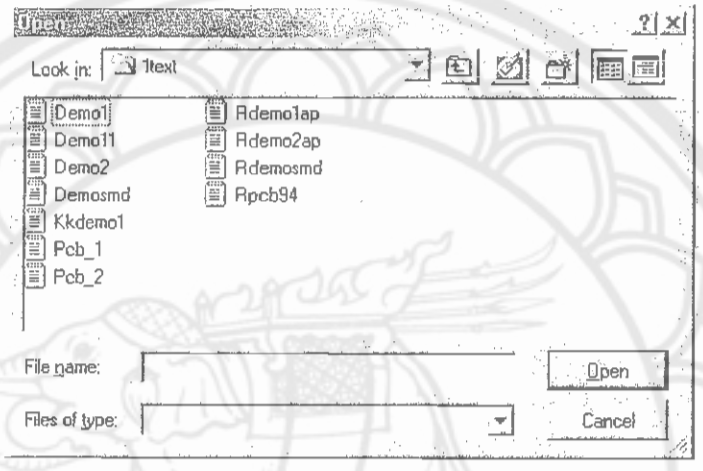

รูปที่ 3.8 แสดงไดอะล็อกบ๊อกซ์ Open

ในไดอะล็อกบ๊อกซ์ Open จะมีการตรวจสอบการป้อนหรือเลือกไฟล์ด้วยส่วนของสเตตเมนต์ดังต่อไปนี้

```
If  OpenDialog.Execute  then
```

ซึ่งจะมี Memo เป็นคอมโพเนนต์สำหรับรับและแสดงข้อมูลชนิดเท็กซ์ ด้วยสเตตเมนต์ดังนี้

```
Memo.Lines.LoadFromFile( )
```

- การตรวจสอบไฟล์ที่รับเข้ามาว่าเป็นไฟล์ NC Drill หรือไม่

เป็นการตรวจสอบว่าไฟล์ที่รับเข้ามามีข้อมูลที่ตรงกับลักษณะของไฟล์ NC Drill หรือไม่ คือถ้ามี M30 ,M48,%,. , X , Y ก็แสดงว่าเป็นไฟล์ที่ต้องการแต่ถ้าไม่ใช้ก็ให้แสดง Message ว่า'ไม่ใช่ไฟล์ที่ใช้ในการเจาะ'

- ทำการแปลงข้อมูลที่ได้ให้เป็นค่าตำแหน่งที่แท้จริง เช่น

X005Y0028 หมายถึง ค่า X อยู่ที่ตำแหน่ง 500 mil ค่า Y อยู่ที่ตำแหน่ง 280 mil

- ทำการแปลงข้อมูลจริงที่ได้ให้เป็นค่าของสเต็ปโดยใช้สมการ

$$\text{ค่าของสเต็ป} = \textit{ค่าข้อมูลจริง} x \left(\frac{127}{5000}\right) x \left(\frac{1000}{261}\right)$$

```
Function mil_to_step(mess:string):string;
Var
valmil:extended;
strstep:string;
mil:integer;
begin
        mil:=StrToInt(mess);
        valmil:=mill*(127/5000)*(1000/261);
        Str(valmill:0:0,strstep);
        Result:=strstep;
End;
```

- การสร้างภาพกราฟฟิกแสดงตำแหน่งของรูเจาะ มีลำดับการทำงานดังนี้

- นำไฟล์ NC Drill ที่โหลดเข้ามามาหาค่า Xmax, Xmin ,Ymax , Ymin เพื่อนำมาใช้ในการสร้างรูปสี่เหลี่ยมเพื่อแสดงขอบเขตของแผ่น PCB
- หาค่าที่เป็น pixel ของ centerX ด้วย $\left(\frac{X\max + X\min}{2}\right) * \left(\frac{96}{1000}\right)$
- หาค่าที่เป็น pixel ของ centerY ด้วย $\left(\frac{Y\max + Y\min}{2}\right) * \left(\frac{96}{1000}\right)$

เมื่อ $\left(\frac{96}{1000}\right)$ เป็นค่า mil/pixel

- นำค่า center มาหาค่าผลต่างของแกน
- นำค่า X, Y ที่เป็นข้อมูลจริงมาแปลงให้เป็น pixel
- นำค่า Xmax, Xmin ,Ymax , Ymin ที่หาได้มาแปลงเป็น pixel
- วาดรูปสี่เหลี่ยมแสดงขอบของแผ่น PCB ด้วยค่า Xmax, Xmin ,Ymax , Ymin ที่แปลงเป็น pixel แล้ว

การสร้างภาพรูเจาะทำได้โดยการใช้ Canvas ในเดลไฟซึ่งเป็นคอมโพเนนต์ที่ทำหน้าที่เป็นบริเวณแสดงภาพ ตามปกติ Canvas จะมีขนาดเท่าฟอร์ม Canvas เป็นคอมโพเนนต์แบบนอนวิชวล

การวาดภาพสี่เหลี่ยมจะใช้ Tool ที่มีชื่อว่า Pen ซึ่งใช้สำหรับวาดเส้นชนิดต่างๆ เช่น เส้นตรง เส้นโค้ง รูปหลายเหลี่ยม

```
Canvas .pen.color := clLime;
```

เป็นการกำหนดสีให้กับเส้นแบบกำหนดด้วยค่าคอนสแตนต์

```
Canvas .MoveTo ( );
```

เป็นการกำหนดจุดเริ่มต้นให้กับรูป ในโปรแกรมนี้ให้เป็นค่า Xmin ,Ymin

```
Canvas . LineTo ( );
```

เป็นการลากเส้นจากจุดเริ่มต้นไปยังตำแหน่งที่ต้องการถ้าต้องการวาดเป็นรูปสี่เหลี่ยมก็จะประกอบด้วยด้านสี่ด้าน

ในการแสดงภาพกราฟิก จะใช้โพรซีเยอร์กลุ่มที่เรียกว่ากราฟิกโพรซีเยอร์ ที่เลือกมาใช้เพื่อแสดงภาพรูเจาะคือ โพรซีเยอร์ Arc ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

```
Procedure Arc( X1,Y1,X2, Y2,X3,Y3,X4,Y4 :Integer);
```

เส้นโค้งจะอยู่ภายในกรอบของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มองไม่เห็นและมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่จุดกึ่งกลางของรูปสี่เหลี่ยมนี้

- X1,Y1 เป็นโคออร์ดิเนตของจุดมุมซ้ายบนของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
- X2,Y2 เป็นโคออร์ดิเนตของจุดมุมขวาล่างของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
- X3,Y3 เป็นจุดเริ่มต้นของเส้นโค้ง
- X4,Y4 เป็นจุดสิ้นสุดของเส้นโค้ง

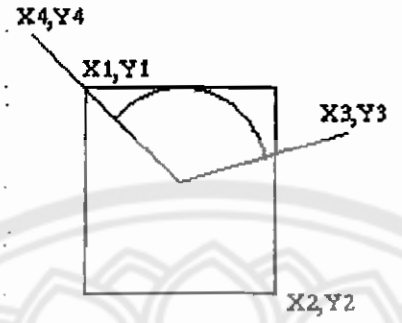

รูปที่ 3. 9 ส่วนประกอบของเส้นโค้งที่วาดด้วยโพรซีเยอร์ Arc()

3.3.2 โปรแกรมส่วนของการควบคุมการทำงานของสเต็ปเปอร์มอเตอร์

3.3.2.1 ฟังก์ชันที่เรียกในโปรแกรม

1. forward (มอเตอร์หมุนไปข้างหน้า)
2. backward (มอเตอร์หมุนกลับ)
3. stop (หยุดมอเตอร์)
4. Home (มอเตอร์กลับไปที่ตำแหน่งเริ่มต้น)
5. token_command (ตัดข้อมูลเอาเฉพาะตัวเลขมาเป็นพิกัด x และ y
6. Drill (เจาะ → การเคลื่อนที่ของแกน z)

3.3.2.2 การทำงานของโปรแกรม

1. เริ่มต้นเรียกฟังก์ชัน Home สำหรับทุกแกน
2. รับข้อมูลจาก serial ที่ส่งมาจาก โปรแกรม Delphi
3. รับข้อมูลที่ได้มาจาก serial แล้วทำการส่งผ่านไปให้ฟังก์ชัน token_command เพื่อตัดเอาเฉพาะอักขระตัวเลขของ x และ y
4. แปลงค่าตัวอักษร(char) ให้เป็นจำนวนเต็ม (int) โดยค่าที่ได้จะเป็นค่า สเต็ป (step)
5. นำค่าจำนวน สเต็ป (step)ของข้อมูลตำแหน่งแรก ที่ได้มาเปรียบเทียบกับตำแหน่ง Home รับข้อมูลจาก serial มาเรื่อยๆ โดยค่าที่รับเข้ามาจะนำมาเปรียบเทียบกับค่าที่ได้ก่อนหน้า
6. นำค่าที่ได้ไปแปลงเป็นสัญญาณควบคุมสเต็ปเปอร์มอเตอร์ของแต่ละแกน
7. รับค่าเข้ามาเรื่อยๆ จนกว่าจะไม่มีสัญญาณ Tx มาจากคอมพิวเตอร์

3.3.3 โปรแกรมส่วนการรับส่งข้อมูลผ่านพอร์ต RS – 232

คอมโพเนนต์ที่นำมาใช้เป็น Custom Component ที่นำมาจากชมรมโรบอท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชื่อว่า Comm1 หมายถึง Communication Port หรือพอร์ต RS-232 นั่นเอง

ขั้นตอนของการรับส่งข้อมูล

1. ทำการเปิดพอร์ต
2. ตัดต่อข้อมูลที่จะทำการเจาะมาเตรียมไว้
3. เขียนข้อมูลลงพอร์ตทีละบิต(1 ตัวอักษรเท่ากับ 8 บิต เช่น ตัวอักษร X = 01110011) จนหมด
4. เตรียมบัฟเฟอร์ และทำการรอข้อมูลไปเรื่อยๆ หากมีข้อมูลเข้ามาให้นำข้อมูลนั้นจัดเรียงในบัฟเฟอร์รอจนกว่าข้อมูลที่ส่งมาจะหมด แล้วนำข้อมูลที่อยู่ในบัฟเฟอร์มาเขียนไว้ใน Memo ที่ซ่อนไว้
5. หากข้อมูลที่ส่งมาเท่ากับจำนวนข้อมูลที่ส่งไป ให้ทำการปิดพอร์ต เพราะหมายถึงงานเสร็จสิ้นแล้ว